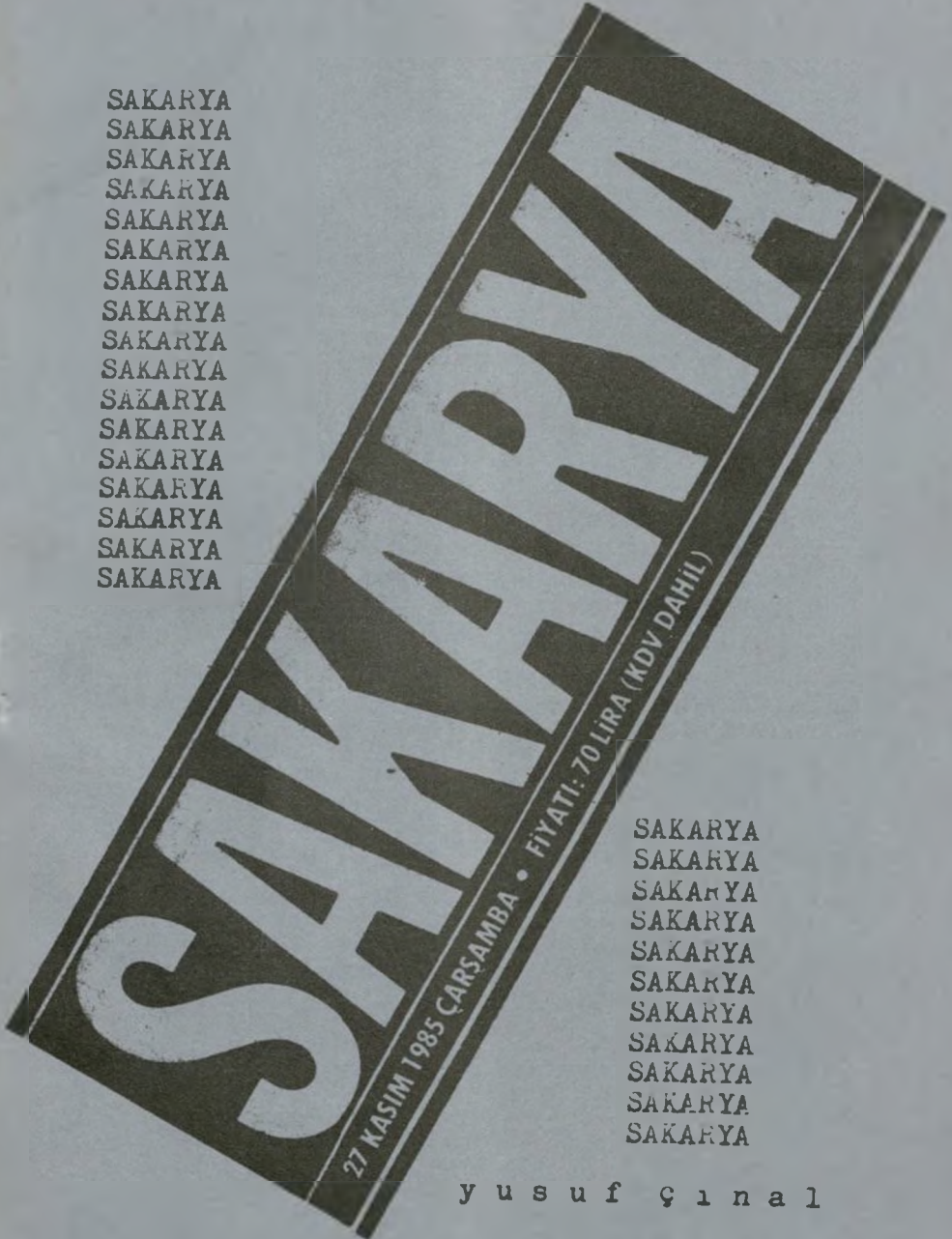

SAKARYA
SAKARYA
SAKARYA
SAKARYA
SAKARYA
SAKARYA
SAKARYA
SAKARYA
SAKARYA
SAKARYA
SAKARYA
SAKARYA
SAKARYA
SAKARYA
SAKARYA

SAKARYA
SAKARYA
SAKARYA
SAKARYA
SAKARYA
SAKARYA
SAKARYA
SAKARYA
SAKARYA
SAKARYA
SAKARYA

y u s u f ç ı n a l

BİR İKİ SÖZ

Muhterem okuyucu:

Elinizdeki bu küçük esercik, bir cabanın bir heyecanın ürünüdür.

Belçika'da bulunduğum sırada el altında bulunan bazı yazılarımı işte bu esercikte bir araya getirme imkanı buldum. Eksikleri elbette çok, ama gelecekte tüm eserlerimi böyle bir kitapçıkta toplama konusunda çok şey öğrenmiş oldum..

SAKARYA Gazetesi'nde Sorumlu Müdür olarak görev yaptığım yılların yazıları ile ilk göz ağrım olan AKYAZI'NIN SESİ Gazetesi'nde çıkan yazılarımda; "sadece iyiyi, güzeli göstermek, doğruyu bulmak konusunda" gayret sarf ettim. Bunda ne derece başarılı olduğumu aziz okuyucularıma ve dostlarıma bırakıyorum.

Unutulmamak iyi bir temenni olduğu gibi dostlar nezdinde hatırlanmakta o kadar değerlidir..

Bir yanda Akyaz'ın, bir yanda Hendeğ'in
ürünler ne çok dolmuş etegin
Arılar vızıldar ballı petegin
Gönüller de senin ismin SAKARYAM

Y.Ç
1986
Belçika

DAGARCIK

Yusuf ÇINAL

Oldu olacak!

Mehmet Yazar ile birlikte renklenen siyasi hayatımızda, yeni lider arayış özelemleri sürerken politika heveslisi Raĥşan Ecevit de parti kurma çalışmalarını yoğun bir şekilde sürdürüyor. Politikamızda bayan parti başkanı da denenmeli. Hatta bu girişimi Raĥşan Hanım, başlatmışken, Mehmet Yazar'a danışmanlık yaptığı söylenen: "Nazlı Hanım ne güne duruyor?" diye yazmadan edemeyeceğim. Çünkü olmuşken bayan parti liderleri iki olmalı... Bunca yıldan sonra biraz da onları dinlerdik..

6 Kasım ve 25 Mart Seçimleri'nde dillerden düşmeyen bir şarkı vardı: "İşsizlik önlenemez, atıl kapasitede çalışan fabrikalar desteklenecek, tek vardiya ile çalışan fabrikalarımızda çift vardiya sistemine geçilecek" Tabii ki unutuldu. Dün de hep böyle olurdu. Önce yıldızlı lâflar, sonra köş..

Bizim milletvekillerinin kulakları çınlasın... Çalışma Müdürlüğü'nden sonra Sosyal Sigortalar Bölge Müdürlüğü de Kocaeli'ne taşınıyor!..

Oldu olacak Vilâyetide Kocaeli'ye taşınısın!.. Çünkü verilen bunca sözden sonra yapılacak bir şey bulunmadığına göre biz ne diyelim?

Ah şu bürokrasi yok mu? Kimine işkence, kimine ayak bağı olmadan yapamıyor...

Geçtiğimiz günlerde ziyarete gelen bir dostum anlatıyordu: "İhracat yaptığımız firma tutturdu mamül için sağlık raporu diye. Doğru Ticaret ve Sanayi Odası'nda soluğu aldım. Beni Ziraat Mücadele ve Karantina Müdürlüğü'ne gönderdiler. Kapıyı çaldım. Durdum anladım: "Kardeşim mamül bitki olsa, sana sağlık raporu verelim. Bu Belediye'nin işi" dediler. Vakit kaybetmeden Belediye'nin kapısına dayandım. Orada da durdum anladım. "Döviz kazanıyoruz. Müşteriyi küstürmeyelim" dediysem lâf para etmedi. "Bizim işimiz değil" diye kapı dışarı edildim. Derken aklıma Vilâyet Makamı geldi, Koştu durmadan. Orada da bana "Kardeşim burası küçük şehir. Ben de küçük şehirden geldim. Sen hele bir Sağlık Müdürlüğü'ne çık" dediler

Vakit benim için nakitti. Vakit geçirmeden merdivenleri ikişer ikişer çıktım. Ancak boşuna gelmişim. Oradan da beni Çevre Sağlığı'na gönderdiler. İş bizimdi ama, dolayısıyla ülkeme döviz kazandırmak istiyordum. Nasıl olsa bir akıntıya kapılmışım. Sonuna kadar işi takip etmeye karar verdim. Çevre Sağlığı'na geldiğimde onlar da şaşkırdılar. Ama sonunda bu işi üst kattaki laboratuvarın yapabileceğini söylediler. Hemen oradan üst kata tırandım. Kapıyı çaldım. İçeride 2-3 kişi oturuyordu. Dardımı anlattım. Bana "Hani numune?" dediler. Haksız da değillerdi. Şurada bir arşın ötedeki numuneyi de beraberimde getirsem ne olacaktı? Ben de öyle yaptım. Ve arkadaş sonunda ihracat yaptığı ma değil, sağlık raporu aldığıma sevindim"

Bu hikâyeden sonra siz gelin, ihracata talip olun...

* * * * *

Söze politika ile başladık. Yine politika ile bitirelim.

İlimizde yapılan parti kongrelerinde, az buçuk 1988 seçimlerinin genel görünümü ortaya çıktı. Gerçi, daha 1988'e çok var ama, her yıldırdın gönlünde bir aslan yattığını en azından öğrendik. Siyaset plâtfomunda önde koşan avukatlara yetişmek artık bir hayli zor gibi gözüküyor. Baksanıza Avukat Selçuk Gedikli, Avukat Nevzat Ercan, Avukat Ahmet Neidim, Avukat Nihat Nalbantoğlu, Avukat Mehmet Mangıroğlu, Avukat Sabri Küçük, Avukat Orhan Gür, Avukat Nadir Lâtif İslâm...

Sakarya'dan Avukat Ayhan Sakallıoğlu'ndan sonra Meclis'e hep avukatları gönderirsek, şaşırmayın..

DAĞARCIK

Yusuf ÇINAL

Sazı biz çalar biz dinleriz

Türkiye Tarım Kredi Kooperatifleri Merkez Birliği tarafından organize edilen ve başını ile gerçekleştiren "Patates Üretimi ve Tohumlu-ğu" konulu sempozyum, sadece patates üretimini değil Türk Çiftçisi'nin de acı durumunu gözler önüne sermiştir.

Tarım Orman ve Köy İşleri Bakanlığı Müsteşarı Mustafa Keten Bakanlığın çalışmaları anlatırken: "Ne üretirsen, nasıl üretir sen, ne zaman üretirsen devri geçmiştir. Esas olan talebe uygun, zaman, kalite ve fiyatta dengeli üretimi sağlamaktır. Üretimi kısa vadede artırmanın yolu, tohumculukta hamle yapmaktan geçmektedir" görüşlerine yer verdi.

Daha sonra öğrendik ki, Türkiye bilimsel tohumluk üretimine yıllar değil, yüzyıl sonra Adapazarı, Ordu, Trabzon, Niğde, Nevşehir illerinde yeni başlayacak. Oysa bu konuda sempozyum konuşmacılarından Alman Göttinger Mühendis ve Berg Kooperatif Müdürü Vilhelm Kammerer: "Biz bu işe yıllar önce başladık. Ve bugün Almanlar'ın patatese düşkünlüğünü simgeleyen "Patates ye genç kal", "Patates yiyen ihtiyarlamaz" atasözlerine sahibiz. Bugün Almanya'da 700 tür patates tohumluğu üretilir. Bunların kaliteli olanı, iklimine uygun olanı, çiftçi tarafından ekonomik bulunanı kullanılır. Patates ekicileri son derece modern makinelere sahiptir. İki kişilik bir Alman ailesi 500-600 dönüm patates tarlasında kolayca tarım yapar" derken, inanın bakarsak bakalım sanayide olduğu gibi, batı ülkelerinden tarımsal sektörde de çok geri kaldığımızı inkârı gerek yoktur.

Madalyonun bir başka yüzünü çevirdiği
mizde ise sadece Sakaryalı çiftçinin yıllara
göre patates üretiminde zigzaglar çizdiğini;
bazen kârlı üretime yöneldiğini görüyoruz. İşin
burasında elbette patates böceğini atfedeme-
yen bir bakanlığın yanında, çiftçi ne yapsın?
Zarar edeceğini bildiği için neden patates
eksinsin?

Bu yıl Sakaryalı çiftçinin 3 bin hektar
alan üzerinde patates ekimi yaptığını öğrendik.
Tabii ki ekim yapan çiftçi, şimdi kara kara
patatesini kime satacağını, nasıl satacağını,
zarar edip etmeyeceğini düşünüyor. Alman
dostumuzdan öğrendiğimize göre, Alman
çiftçiler bu işi de kolay halletmiş. Tüketicinin
ekonomik yapısını göz önünde bulundurarak
patatesleri 2,5 kilo, 5 kilo, 10 kiloluğa
ambalajlarda pazarlamaya başlamış, depolama
sorunu halledilmiş, zararlılara mücadelede,
büyük mesafe alınmış.

Dileğimiz bu tip sempozyumların daha
yaygınlaştırılmasıdır. Konuya ziraatçı kuruluş
ve daha da önemli, çiftçi bilinçlendirilmeli
Türkiye'ye taşınarak, tarımda gerçek reform
hareketi başlatılmalı ve çiftçi politik değil,
bilimsel olarak desteklenmelidir. Yoksa sazı
çalar, biz dinleriz...

HAÇARCIK DAGARCIK

Yusuf ÇINAL

Gençlik...Gençlik...

Basında ara sıra televizyonda, dizi dizi ve ağızlarında sanki sakız. Gençlik..Gençlik..Gençlik

Bu yıl "Gençlik Yılı" olduğuna göre pek tabii ki yadırgamamalıyız. Konuşmaları herkes, içini dökmeli ve daha da önemlisi herkes birşeyler yazmalı. Gençliğin sorunları ve çözüm yolları bir bir ortaya konmalı. Bir yıl yetmeyecekse biz aceleci değiliz. Bir yıl sonraya da razıyız. Sözler yerini bulmalı, ircaat buna göre ayarlanmalı ve hedefe ulaşılmalı. Olmayacaksa için edebiyat kısmını da bir kenara bırakmalıyız.

İşte yukarıda özetlemeye çalıştığımız yıldızi parlak lafların sarf edildiği toplantı da, Adapa zan'ında yapıldı. Salonun soğukluğuna rağmen, bazı konuşmacıların sıcak ve bazı konuşmacıların donuk sözlerini sabırla, inatla dinledik. Başta Sakarya Valisi Hayri Kozakçıoğlu olmak üzere söz alanlar, olumlu yararlı sorunları ortaya koymaya çalıştı. Bazıları da sırf konuşmuş olmak için kürsüye çıkıp, sadece vakit çaldı diyebiliriz. Ama en önemlisi bence böyle bir toplantının, organizasyonun gerçekleştirilmesi idi. Bunun ötesinde toplantıda Sakaryalı gençlerin sorunları gerçekçi bir şekilde ortaya konmadı. Çözüm yolları ise sorun olmayınca lafta kaldı. Kimi eğitim sistemine göre, kimi nemelâzımcılığa, kimi de siyasi ideolojilerde suç aradı. Bir noktada meselelere yaklaşmış gözükenerler, aslında meselelerden çok uzaklar gittiklerinin bile farkında değildi. Dedik ya sırf konuşmuş olmak, hele hele politik hesapla konuşmuş olmak. İşte işi berbat eden nokta buydu. Yıllardır bu törenlerle gençliği uyutmadık mı? Yıllardır bu başıbozuk, nemelâzımcı zihniyetle gençliğe sırt çevirmedik mi?

Sadece Sakarya'da değil. ülke genelindeki cılız konuşmalar bile gençliği harekete geçirecek nitelikte değil. Onun için gençlik okul istiyor, okumak istiyor, iş istiyor, aş istiyor, sevgi, şevket istiyor. Bunları verebiliyor muyuz onlara? Veremiyorsak da bu paraleilde olduğumuzu ispatlayabiliyor muyuz?

Değilse bugünün gençliğini kahve köşesinden, sokaktan, esrar ve uyuşturucu bataklığından, yıkıcı ,bölücü ideolojilerin esirliğinden, kumar ve içki belâsından kurtarmamız da , o ölçüde zor olacaktır.

Bu demek, bu kurum ve kuruluş işi değil, bu hükümet meselesi ve devlet politikası olmalı. Avrupa'daki Türk Gençliği'nin varlığını televizyon da ibretle ve esefle seyrettik. Madalyonun diğer yüzünde kimsesiz, yardıma muhtaç evlatlarımızın durumu da gözler önüne geldi. Öyleyse daha neyi bekliyoruz. Her yıl gençlerimizi sokağa mahkum etmeye ne hakkımız var? Verilen diplomaların neye yaradığını sizlere sorabilir miyim?

Büyük Önder Atatürk'ün emanetini omuzlayan gençliğe sahip çıkmak onu korumak, yarın lara hazırlamak hepimizin görevi olmalı. 12 Eylül öncesi ortamdan ders alarak, vakit kaybetmemeliyiz. Yoksa gerisi başta da söylediğim gibi, boş olacak ve "Gençlik...Gençlik....Gençlik" derken yıllar akıp gidecek, sorunlar da onunla büyüyecektir.

DAĞARCIK DAĞARCIK

Yusuf ÇİMAL

Bayram sonrası düşüncelerimiz

Bir bayramı daha idrak etmenin mutluluğu içinde bayram sonrası düşüncelerimiz dağılmadan önce, muhterem okuyucularımızın geçmiş bayramla rını kutlar, esenlikler dilerim.

Zaman ve mekân içinde, dini bayramlarımızın kutsallığını ve ulviliğini daha önceki yazımda belirtmiştim. Bugün ise iki konu üzerinde durmak istiyorum. Birincisi Adapazarlı esnafın ticari zihniyeti, diğeri ise hükümetin sorumlu bir bakanın sözlerine ait...

Her vesile ile yakından tanıma fırsatı bulduğum Adapazarı esnafının bayram öncesi yakınmalarına kulak verirse, oflamafar puflamalar arasında piyasa durgunluğundan tutun, para darlığına kadar her konuda şikayetçi olan esnafa rastlarsınız. Ticaretin onda dokuzu cesarettir. diyenler herhalde doğru söylemiyor diye düşündüm. Zira bu kadar ağlayarak, sızlayarak halini acındıran esnafın bayram öncesi günlerde tatbik ettiği, ortaya koyduğu esnaflık hakkında kararı siz verin...

Yollarda yürümek, hatta dükkânlara bile girmek imkânsız. Bayramı fırsat bilen esnafın yanında vakur, ticaret zihniyetine münhasır esnaflarımızın olgunluğu yanında 1500 liralık mala 2 bin 750 lira, 3 bin 300 lira gibi küsürlü rakam söyleyenler sonunda bu 300 ile 250 lirayı ikram ederek, sanki vatandaşa büyük bir lütufluyor pozunda. Bu da yetmiyormuş gibi iyi mal seçmek derdinde olan vatandaşa gösterilen asık surat, neme lâzımcılık da işin cabası. Diyeceksiniz ki, her esnaf aynı şeyi yapıyor mu? Tabii ki hayır. Ama istisna kaideyi bozar mı? Hele hele bir gün siyah sakallı esnafımız vardı ki, 4 bin 750 lira dediği bir maldan 100 lira ikram ettikten sonra, müşteri 50 lira daha kırmıştı. O zaman gür sesiyle "Hanımefendi, 50 lirayı kesmeyiniz" diye seslenince, kapıdan çıkmakta olan müşteri dönüp aldığı malı geri verip çıktı. Eh ticaret bu ya, ben pek bilmem ama bu işin bir usulü, prensibi olduğu muhakkaktır. Bir de büyükler, "Herkes çarşaf satamaz." derdi. O aklıma gelince, dudak büküp geçtim. Her işi böyle geçmiyor muyuz Sanki?

Şimdi gelelim Sanayi ve Ticaret Bakanı Cahit Aral'ın sözlerine.. Sayın Bakanımız verdiği demeçte, "Yağcılarını dize getirdik. Şimdi sıra kerestecilerde diyor.." İnşallah efendim inşallah da. İşte burada, "At bre Debrell Hasan, değer inlesin" demekten kendimi alamıyorum. Çünkü Bakanımız metrekübü 30 bin liradan 1 milyon m3 kereste ithal edeceğimiz demiş. Bunun Türk Lirası olarak maliyeti, 30 trilyon eder.. Ya ülkemizdeki fiyatlar Akyazı Orman İşletme s'i'nin, 19-6-1984 günü düzenlediği ihalede birinci sınıf soymalık kereste, 55 bin lira muhammen bedelden satışa çıkarıldı. ..Satışa çıkaran kim? Devlet... Aman sus... Sonra 5-7-1984 tarihinde bir ihale daha... Bu sefer aynı cins kerestenin muhammen bedelli metrekübü 65 bin lira... Hoppala.. Kısa bir sürede 10 bin lira zam.. İhaleye bu fiyatta giren kereste piyasaya kaçta çıkar biliyor musunuz? 80 bin liraya... Peki keresteci bunu kaçtan satacak? Satabilirse 100 bin, 120 liradan...

Sanki bu ülkede kereste fiyatlarını keresteciler artırıyormuş gibi bir bakanın kerestecileri suçlayarak "30 bin liradan kereste ithal edeceğiz" demesine manâ ve hikmetin sırrı nedir bilemeyiz. Ama bildiğimiz zihniyet farklıdır. Hem de ne farklılık. İkisi de ticari.. Şimdi gelin siz gülüp geçmeyiniz. Ya da "Güzel kuşum kanaryam, vatan millet Sakaryam " gerisi boş lâf vesselâm.

DAĞARCİK

YUSUF ÇINAL

Bir değil, iki fidan

Bu hafta bütün dünyada ormancılığın önemi ve ormanların korunması konuşuluyor. Her geçen gün biraz daha alanı daralan ormanlarımızın genişletilmesi için ağaçlandırma çalışmaları nedeniyle çeşitli törenler düzenleniyor. ...

İlk defa Dünya Tarım ve Gıda Örgütü tarafından 1971 yılında kabul edilen 24 Mart Dünya Fidanlar Günü olarak kutlanıyor.

"Ağaç Dikme Bayramı" olarak kutlanıyor. Ormanın insan hayatındaki önemini vurgulamaya kalksak bu konuda sayfalar dolusu yazı yazmak muhtaç olduğumuz altı bin çeşit me kadar kullanılan ağaç için bugünkü nesile düşen büyük görevler var. İklimin radarı olarak adlandırılan ağaçlıkların günümüze geldikçe azalması ve bu yeşil örtülerin tahrip edilmesi üzerine acil tedbirlerin kararlılıkla takip edilmesi, memnuniyet vericidir. Günümüzde suni olarak yetiştirilen ağaçların korunması işi büyük önem taşıyor.

Ülkemizde en çok orman tahribinin olduğu illerden biri de Sakarya'dır. Gerçekten o güzelim Keremali, Samanlı, Çam, Göktepe ormanlarındaki kel görüntüler ormanlarımızın durumunu açıkça ortaya koyuyor. Bilhassa kar yağdığı zamanlar ortaya çıkan bu kel alanların ağaçlandırılması için 4 milyar liralık bir proje uygulamaya konulacak. Yılların ihmali nedeniyle le bugün sarfedilen bu para başka bir yerde de kullanılabiliirdi. Ancak ihmali sonucu, açmacılık, kaçakçılık, usulsüz kesimlerle yangın gibi tehlikelere maruz kalan orman örtüsü yok edile rek toprak erozyon olayı ile başbaşa bırakılmıştır. Bunun yanında ceza müeyyidelerinin azlığı ve orman köylüsüne sahip çıkılmayışı, çarpık politik çıkarılarda ormancılığımızın köküne kibrit çakmıştır.

Bugün için düzenlenen ağaç bayramlarında bir iki laftan ziyade yöre halkına ormanı, ormancılığı, ağaç sevgisini ağaç dikmenin önemi anlatılmalı.. Orman köylüsünün bedava geçim kaynağı olarak gördüğü ormanın mevcut ormanla savunmadaki yerini anlatarak mevcut ormanların ağaçlandığı yerini anlatarak mevcut ormanla ması temin edilmelidir. Yoksa her yıl düzenlediğimiz ağaç bayramlarının önemi törenlerden öteye gitmez.

Bu hafta da her yurttaş bir değil iki fidan dikmeli ve bugünden itibaren ormanı canı gibi korumalıdır.

DAĞARCIK

YUSUF ÇINAL

Başlık parasından sonra koç parası da kaldırılmalı

Geçtiğimiz hafta "Başlık parası, yüzkarası" adlı yazım nedeniyle okurlarımdan gelen mektuplarda başlık parası kadar gençleri birbirine düşüren, onları dargın hale getiren ve hatta bazı köylerde kan davasına yol açan "Koç parasının" da kaldırılması yolunda bir şeyler yapılması isteniyordu.

Okurlarının haklı istekleri doğrultusunda başlık parasını gündeme getirdikten sonra gerçektense başlık parası kadar çağ dışı kalan koç parasının bugünkü anlayış ve düşünce tavrı karşısında sürdürülmesini doğru bulmuyorum. Çünkü Gazetemizi okuyanların da hatırlayacağı gibi "Koç parası" yüzünden gençlerin köyde meydan kavgası yapmaları ne kadar cahilce bir davranışsa, bu adet ve örfün uygulanmasına göz yummak da o kadar cahillane bir harekettir.

Bugünkü ekonomik durum nedeniyle başlık parasını ödeyemeyen ve binbir maddi güçlük içerisinde izdivacını gerçekleştirmeye çalışan gençlerimize yardımcı olunacağına, onların yolunu keserek "Şu kadar para verecek siniz" demek, bugünkü devirde ayıbın ötesinde bir mana ifade ediyor. Çünkü böyle olmasa idi, bu yakışsız adet her köyde sürdürülürdü.

Sakarya'nın pek çok köyünde kaldırılan bu adetin bazı köylerde hala geçerliliğini koruduğunu ve gençlerin aralarında toplanarak bir delikanlı başkanlığında köyden başka köye verilen kızların düğün alaylarının yolunu keserek bir miktar para almasına "Koç parası" deniliyor. Bazı köylerde de bu adete "Delikanlı parası" diyorlar.

Dağarcığımızın bugünkü konusunu oluşturmuş olan "Koç parasının" kaldırılmasında en büyük görev köy ihtiyar heyetlerine düşüyor. Hele hele 25 Mart'ta değişecek olan köy ihtiyar heyetlerinin ilk ele alınması gereken konu gençleri birbirine düşüren, kavga etmelerine neden olan komşu ailelerin arasını açan bu geleneğin kaldırılması olmalı. Bu konuya önem verecekleri ne inancımız sonsuzdur. Bunu yapamadığımız gençleri uzlaştıramadığımız zaman dalma çatlak sesler çıkacak, köyün, köylünün huzuru bozulduğu gibi, bir nebze kızının, oğlunun mürüvetini görme dileğinde olan ailelerin üzüntüsü de sürecektir.

Lütfen başlık parasına olduğu kadar koç parasına da karşı çıkınız. Yoksa yarı telifli mümkün olmayan yaraların açılmasına engel olamayız.

DAĞARCIK
DAĞARCIK

Yusuf ÇHAL

Yeni hizmetler bekliyoruz

Geçtiğimiz haftasonu İl Genel Meclisi Üyeleri'nin bir veda yemeği vardı. Eylül-ekim dönemi çalışmalarını tamamlayan İl Genel Meclisi, aynı zamanda bir yıl için İl Daimi Encümen Üyelerinin de seçimini tamamladı.

Bir yılı aşkın zamandır aralıksız olarak Valimiz Hayri Kozakçıoğlu başkanlığında olumlu ve yararlı çalışmalar yapan İl Genel Meclisi Üyeleri ve İl Daimi Encümen üyelerinin başarılarını kutlamamak elde değil. İçtenlikle ve kararlılıkla bütçelerini yapan ve uygulama için hazırlarını bitiren İl Genel Meclisi'nin çalışmalarını açıklayan Valimiz Hayri Kozakçıoğlu "Bir yıllık süre zarfında yararlı ve olumlu çalışmalar yaptık. Bir yıllık süre zarfında gerek Meclis'te ve gerekse İl Daimi Encümen toplantılarında herhangi bir sorunumuz ve anlaşmazlığımız olmadı. Vatan dağtan aldığı gücüne çalışmamızı şehirden köye yaymak ve adil gelir dağılımını gözönünde bulundurarak hizmet vermeye çalıştık. İl Özel İdaresi bütçesini hazırlarken, yatırımcı bir zihniyetle hareket ettik. Yaptığımız her işte Devlet-Millet işbirliğini ön önde tutmayı hedefledik. Her yörede vatandaşlarımızdan büyük ilgi ve destek gördük. Burada bunu menuniyetle ifade ederken, bize yardımcı olan daire amir ve müdürler ile kaymakamlarımıza, belediye başkanlarımıza ve muhtarlarımıza teşekkür ederim" diyerek görüş ve düşüncelerini özetliyordu.

Gerçekten de yapılan seçimler sonucu bir araya gelen İl Genel Meclisi üyelerinin içtenlikle ve kararlılıkla bir yıllık süreyi değerlendirdiklerine inanıyorum. Bu inancımın temel dayanağı olarak Karası Özkum, Sapanca Özü, memur konutları, okul ve lojmanlar yanında ulaşım sektörün de YSE'nin aldığı mesafeyi saymayı görev telakki ediyorum.

Bir yıllık çalışma sonucu verilen veda yemeğinde bir araya gelen İl Genel Meclisi Üyeleri, kaymakamlar, belediye başkanları, daire amir ve müdürlerini bir arada, dayanışma içinde görmek bizleri memnun ettiği gibi tüm Sakaryalılar'ı da memnun edeceğini belirtmekte yarar görüyorum. Çünkü samimi ve katıcı çalışmalar, birbirini tanıyanlar arasında daha kolay olur.

**PAÇARCI
DAGARCIK**
YUSUF ÇEMAL

Akbalık'tan Kirkpınar'a....

28nci Geleneksel Akyazı Akbalık Güreşleri sona erdi. Günâhları ile sevepları ile Akyazı Akbalık Güreşleri hakkında ise olumlu ve olumsuz eleştiriler devam ediyor. Bu eleştirilerin başında, "Akyazı Akbalık'ta bugüne kadar neden bir dernek kurulmadı? Akyazı Akbalık'ta bir etnik Güreşleri'ne gösterisi mi yapıyor? Akyazı Akbalık Güreşleri'ne güreşçilerin büyük bölümü neden gelmiyor? Akyazı Akbalık Güreşleri nedir, ne değildir?" gibi sorular geliyor...

Aslında bu soruların cevabını verecek olan kişiler Akbalıklıdır. Bu arada bana düşen görev ise Akbalık Güreşleri'nin ve yağlı güreşlerin ne olduğu ve ne olmadığıdır...

1956 yılından bu yana başlatılan Akyazı Akbalık Güreşleri bölgenin aynı zamanda "Deliormanlı" güreşçinin sığındığı Akbalık Çayırı gerçektir. Akbalıklıların omuzlarında bugünkü seviyeye ulaşmış bulunuyor. Bugün Akbalık'taki tesisin, bu köyün eseri olduğunu düşünürsek, yapacağımız çalışmaların çıkış noktası da yine köy halkının fikrine başvurmanın olacaktır. Kaldı ki, güreşler Akbalık Köyü'nün olduğu kadar Akyazı İlçesi'nin de boyutlarını aştığıdır. Öyleyse Akbalık'ta artık merli Sakarya Valiliğidir. Devlet desteği sağlanınca da Devlet desteği şarttır. Devlet desteği sağlanınca da kalalarda yatan bir takım istifhamlar sona erecektir. Bu istifhamların başında Akbalık ahalisi, Akbalık'ta elde edilen kâr, güreşçilerin daveti, himayesi ve diğer zevatların davet edilip ağırlanması geliyor.

Şimdi Akbalık Güreşleri'ni izledikten sonra Kırkpınar'a giderken konuştuğum güreşçilerin görüşlerini de açıklıyorum. Zira Akbalık Köyü'ne biraz daha açıklamak istiyorum. Yıllık Akbalık Köyü'ne gelmeyen Altın Kemer sahibi Hüseyin Çokal ve diğer güreşçiler Atayadığan güreşten çoktan kopmuş durumdadır. Yani güreşçiler, "Panayır Güreşçisi" durumuna gelmiştir. Bunun tek nedeni ise, bu tip organizasyonların çokluğu. Her örneğin gelen güreş tertip ederse, tabii ki güreşçiler, "Panayır güreşçisinden" öteye gidemez. Böyle olunca da, parayı bastıran güreşçiyi istediği yerde güreştirir.

Nitekim Akyazı Akbalık Güreşleri yapılırken, "İstanbul'da Süleyman Baba Güreşleri" tertip edilmişti. Son anda bu güreşlerin federasyon tarafından tertiplenmesini müteakip, Akbalık'a Büyükorta ve başaltı güreşçileri gelebilmiş ve baştaki güreşçilerden Sabri Acar, Erdem Özyiğit, Mehmet Güçlü, Hüseyin Çokal gibi güreşçiler gelmemişlerdir. Yüzü aşkın organizasyonun davetlisi olarak giden güreşçiler de zuhur eden, parasız hastalığı doruk noktasına ulaşmışken, Akbalık Güreşleri'ne de gelen verilecek ödül ve yolcuların yanı sıra ayrıca para istemektedir. Parayı almayan ise bazı arkadaşlarımdan sonra iş Yönetmelikte Federasyonu'na kalıyor. Bir kere burada Güreş sıraladığı güreşlerin dışında bir iki organizasyona izin vermesi gereken olmasından sonra organizasyona Kesilen yüzde onların alınmasından sonra güreşçilere hizmet verilmeyişi yüzde onların alınmasından sonra güreşçilere hizmet verilmeyişi ise yine Güreş Federasyonu'nun ayıbıdır. Güreşçi Bakan'a "Efen dim açılı.. İşimiz yok. Kimse güreşçiye iş vermiyor. Adayadığı güreş diyoruz ama sahibi yok" derken

Sonuç olarak, ödül ve yolluğa bakmadan Kırkpınar yolunda olan güreşçiler buradaki güreşleri "Türkiye Şampiyonası" olarak değerlendiyor. Bu nedenle diğer güreş organizasyonlarını, "Parasız" olarak görüyor. Bunun içindir ki hepimiz "Anlaşmalı Akbalık'ta, Eimalı'da, Çan'da ve Eğin Devletimiz Akbalık'ta, Eimalı'da, Çan'da ve Kırkpınar'da güreşçilerimiz için kurtarmalıdır. Ve bu güreşçi güreşçisi mafiyaşın elinden kurtarmalıdır. Kırkpınar notlarında buluşmak üzere saygılarımla...

DAĞARCIK DAĞARCIK

YUSUF ÇİMAL

Bayram sonrası düşüncelerimiz

Bir bayramı daha idrak etmenin mutluluğu içinde bayram sonrası düşüncelerimiz dağılmadan önce, muhterem okuyucularımızın geçmiş bayramları kutlar, esenlikler dilerim. Zaman ve mekân içinde, dini bayramlarımızın kutsallığını ve ulviliğini daha önceki yazımda belirtmişim. Bugün ise iki konu üzerinde durmak istiyorum. Birincisi Adapazarlı esnafın ticari zihniyeti, diğeri ise hükümetin sorumlu bir bakanın Her vesile ile yakından tanıma fırsatı bulduğum Adapazarı esnafının bayram öncesi yakınmalarına kulak verirken, oftlamalar arasında piyasaya durgunluğundan tutun, para darlığına kadar her konuda şikayetçi olan esnafa rastlırsınız. Ticaretin onda dokuzu cesarettir. diyenler herhalde doğru söylemiyor diye düşündüm. Zira bu kadar ağlayarak, sızlayarak halini acındıran esnafın bayram öncesi günlerde tatbik ettiği, ortaya koyduğu esnaflık hakkında karan siz verin...

Yollarda yürümek, hatta dükkanlara bile girmek
imkânsız. Bayramı fırsat bilen esnafın yanınızın
vakur, ticaret zihniyetine münhasır esnaflarımızın
olgunluğu yanında 1500 liralık mala 2 bin 750 lira, 3
bin 300 lira gibi küsürü ikram ederek, sanki vatandaş
bu 300 ile 250 lirayı veriyor pozunda. Bu da yetmiyormuş
büyük bir lütuf veriyor pozunda. Bu da yetmiyormuş
gibi iyi mal seçmek derdinde olan vatandaş
gösterilene asık surat, neme lâzımcılık da işin cabası.
Tabii ki hayır. Ama istisna esnafımız vardı ki, 4 bin
hele bir gün siyah sakallı esnafımız vardı ki, 4 bin
750 lira dediği bir maldan 100 lira ikram ettikten
sonra, müşteri 50 lira daha kırmıştı. O zaman gör
sesiyle "Hanımefendi, 50 lirayı kesmeyiniz" diye
aldığı malı geri verip çıktı. Eh ticaret bu ya, ben pek
bilmem ama bu işin bir usulü, prensibi olduğu
muhammaktır. Bir de büyüklük, dudak büküp
geçtim. Her işi böyle geçmiyor muyuz Sanki?
Şimdi gelelim Sanayi ve Ticaret Bakanı Cahit
Araç'ın sözlerine... Sayın Bakanımız verdiği demeçte,
"Yağcıları dize getirdik. Şimdi sıra kerestecilerde
"Al bre Debrelli Hasan, dağlar inlesin" demekten
"At bre alamıyorum. Çünkü Bakanımız metrekübü
kendimi liradan 1 milyon m3 kereste ithal edeceğiz
30 bin liradan 1 milyon m3 kereste ithal edeceğiz
 demiş. Bunun Türk Lirası olarak maliyeti, 30 trilyon
 eder. Ya ülkemizdeki fiyatlar Akyazı Orman İşletme
si'nin 19-6-1984 günü düzenlediği ihalede birinci
sınıf soymalık çıkarıldı. ... Satışa çıkarılan muham
bedelden satışa çıkarıldı. ... Satışa çıkarılan muham
Devlet... Aman sus... Sonra 5-7-1984 tarihinde birinci
ihale daha... Bu sefer aynı cins kerestenin muham
men bedeli metrekübü 65 bin lira... Hoppala... Kısa
bir sürede 10 bin lira zam... İhaleye bu fiyatta giren
kereste piyasaya... Peki keresteyi bunu kaçtan satacak?
Satabilirse 100 bin, 120 liradan...
artırıyormuş gibi bir bakanın fiyatlarını suçlaya
rak "30 bin liradan kereste ithal edeceğiz" demesine
manâ ve hikmetin sınırdır. Hem de ne farklılık.
bildiğimiz zihniyet farklılığıdır. Hem de ne farklılık.
ikişi de ticari. Şimdi gelin siz gülüp geçmeyiniz. Ya
da "Güzel kuşum kanaryam, vatan millet Sakaryam"
gerisi boş lâf vesselâm.

DAĞARCIK

Yusuf ÇİNAL

Zihniyete bak!

12 Eylül Hareketi'nden bu yana fabrikalarda huzur içinde çalışan işçilerimiz, işçi çıkarma yasağının kaldırılması ile birlikte zor durumda kaldılar.

İşsizliğin bir kabus gibi çöktüğü ülkemizde, kahvehaneler, sokaklar, çalışmayanlarla dolu iken, fabrikalarımızda çalışanların kapı dışarı edilmesi üzücü bir olay... Acaba bu çirkın uygulamada sendikaların, hükümetin, milletvekillerimizin gönül rızası var mı?

Zorla işten el çektirilen "Arkadaş sen çürük sün" "İşe geç geldin" gibi sudan mazeretlerle kapı dışarı edilen işçilerden birisi Gazetemizi ziyaret ederek "Hakkımı sonuna kadar arayacağım. Çoluk çocuğumla zor durumda kaldım" derken işverenin akıl almaz taktiklerine yağ sürenlerin bunu görmesini isterdim....

İşçilerimizin avukatlığı bana düşmez ama, bu acı manzara karşısında, işçiyi kapı dışarı eden zihniyete haddinin bildirilmesini istememden doğal bir şey olamaz. Tam emekli olacağı bir çağda, işçilerimizin kapı dışarı edilerek, asgarî ücretle kadroların işçirilmesi olayına, yetkililerin seyirci kalmayacağını umuyorum.

Yeşil bir cennetten farksız potansiyeli iç turizmin bile her ne hikmetse turizm potansiyeli iç turizmin bile hizmetine sokulamamıştır.

Yarım yamak tesisler, susuz tuvaletler, tuvaletleri olmaya dinlenme yerleri ve ilgisizlikten çürüyen tesisler, turizmi değerlendiremeyen zihni yetin ürünüdür.

Belediyeye, köye gelir getirecek diye mevcut tesisleri yüksek fiyatlarla kiracılara devrediyoruz. Sonra da "Ucuzluk yok, temizlik yok" diye feryat ediyoruz. Her yıl manzara aynı. Buna rağmen, yöneticilerimiz gerekli tedbir almıyor. Ya da almaya özen göstermiyor. Böyle olunca da, kabak yine milletin başına patlıyor.

Turizmin başına patlıyor, Ramazan ayında gördüğüm manzaraları da anlatmadan geçemeyeceğim. Fırınlarımızın çıkardığı ekmeği yetkilliler sofralarına gelirken çıkarıyorlar mı? Bir çoğu pişmemiş, bir çoğunun gramajı eksik, bir çoğunun altında bir kaş kül var. Fırından taş kesiliyor. Yeğötürsen bir saat sonra Adapazarı, Akyazı, Hendek yiyebilirsen..Sadece Adapazarı, Akyazı, Hendek değil köylere giden ekmekler de bir kontrol edilsin

DAĞARCIK

Yusuf ÇINAL

Siz ne yapardınız?

Cumhurbaşkanı Kenan Evren'den sonra, Baş bakan Turgut Özal'ın da Sakarya'ya gelmesi, vatandaşlar tarafından sevinçle karşılandı.

Bu ziyaretler öncesinde ve sonrasında polisler köşebaşlarını tuttu, caddeleri süpürüp temizledik, şehri bayraklarla süsledik, kurbanlar kestik, ikramlarda bulunduk, temeller atıp tesisler açtık, bir bardak su içip nutuklar çektik.. "Ne oluyor?" diyenlerin şaşkın bakışları arasında Cumhurbaşkanımız da, Başbakanımız da şehrimizden ayrıldı.

Yine eskisi gibi "Sorunlarınızı biliyoruz. Bunları çözmek boynumuzun borcu. Bunlar çözümlenemeyecek gibi meseleler değil" sözleri ile yerlerimize oturduk. Elde defter, kalem "Kaç kurban kesildi? Kaç bardak su içildi? Konvoy kaç araba katırdı? Konuşmaları kaç kişi izledi?" diye hesap yapmaya başladık.

Belli ki; bazı alışkanlıklarımızdan hala kurtulamamışız! Belli ki, halâ gelişmişlikte mukayese yapacağız. Belli ki, daha büyük görkemli törenler düzenleyeceğiz. Belli ki, daha çok bürokrata çamur atacağız. Ancak unutulma malı ki, bu düşünce, bu hareket ve bu kafa ile bir yere varamayız..

★ ★ ★ ★ ★

Türkiye Elektrik Kurumu "Yapar mı, yapmaz mı?" derken Akyazı İlçesi'nin Karaçalılık Köyü elektriğini bir çırpıda kesiverdi. Suçlu olarak, Köy Muhtarı'nın elektrik tahsilatından sonra, parayı TEK veznesine yatırmaması gösterildi.

Elektrikleri kesilen Karaçalılık köylüleri, birbirlerine bakarak "Bizim günahımız neydi?" diye sorarken, 1983 yılından beri borcunu ödemeyen 461 köyden birisi olan "Karaçalılık Köyü halkına bu ceza neden verildi?" diye merak ediyorlardı. TEK yetkililerine durumu sorduk. Meğer Köy Muhtarı 1984 ve 1984 yıllarından gelen elektrik borçlarını da ödememiş! Hatta 1983 yılından TEK'e 461 köyün elektrik borcu varmış!

Nereyi dürtsek, koku hemen çıkıyor!.. Hani deveye sormuşlar, "Neren eğri?" diye, o da hemen cevap vermiş: "Nerem doğru ki?"

Muhtar efendiler aylan, aylara, yılları yıllara katıp paraları topluyor.. Ne soran var, ne arayan! Kim ne almış, kim ne satmış, kim ne yapar, bilen yok! "Güzel kuşum kanaryam, vatan millet Sakaryam" Oh ne ala memleket! İç suyu, çek nutuğu yuttur halka! Sonra da "Her koyun kendi bacağından asılır" diye fetva ver. Olmaz böyle şey!

Bu işin takibini kim yapar? Bu işle kim ilgilenir? Bunların bütçelerini kim kontrol eder? Muhtarlar böylesine başıboş olarak nasıl buyruk olur? Bu vatandaşa yazık değil mi! Sizin elektrikiniz kesilse, siz ne yapardınız?

DAĞARCIK
DAĞARCIK

Yusuf ÇİMAL

Edirne'den Kefken'e

Tatilimin bir bölümünü geçirdiğim Edirne'de güreşe doyduk desem yalan olmaz. Lakin güreşin yanı sıra eski eserleri ve camileri ile insanı büyüleyen Edirne'yi Avrupa'ya açılan bir kapı olarak düşündüğümde üzün tû duydum. Bu güzel şehirde bir türlü eksikliklerin giderilememesi üzüntümüzün kaynağı.

Bir kere güreşin arenasını olarak bilinen Kırkpınar Sarayı'nda toplanan binlerce insandan ancak bir bölümü güreşleri izleyebildi. Dışında kalan vatan dağların büyük bir bölümü ise elinde biletli olmasına rağmen kapıdan geri döndü. Tam bir circuna havası içinde ticaret yapmaya çalışan esnaf ve Sarayı'na güreş seyretmeye gelen binlerce insanın çeşitli sosyal imkânlardan mahrum olduğu gibi tuvalet de bulunamadı!.. Üç gün boyunca sokakta sabahlayanlar imkânsızlıklardan söz ederken, İstanbul'un alınışına sebep olan bu noktai şehire Başbakan Turgut Özal'ın ve ardından Cumhurbaşkanımız Kenan Evren'in uğra yıp incelemelerde bulunması memnuniyet verici oldu. Hiç değilse Edirne il olarak, Belediyelik olarak eksik lerinin giderilmesi yolunda fırsatı bulmuştur.

* * * * *

Tatilimin kalan bölümünü ise inci gibi kum, pırlı pırlı denizi ve zümrüt gibi ormanlar ile ünlü Kefken'de geçirdim. Kefken'de kaldığım süre içinde Kefken halkı Belediyelik olma yolunda sandık başına gidiyordu. Muhtar Ahmet Yağcı bütün gücünü kullanarak inat ve şerhe karşı vatandaşı sandıkbaşına "Evet" demeye çağırırken bir başka grup da "Hayır" için kolları sıvamıştı. Aslında bu mizaç bizim yaratılışımızda ve ruhumuzda mevcut. Bu açıdan sandıktan "Evet" çıkın ca başta Muhtar Ahmet Yağcı olmak üzere bütün Kefkenliler sevindi. Çünkü ilerleme için ilk kapı aralanmıştı.

Belediyelik olma kavgasına başladıkları günden itibaren Kefken'i bayındır hale getirmeye çalışan ve Akcabeyli Köyü Muhtarı'ğının tüm gelirini bu küçük sahil köyüne harcayan Ahmet Yağcı haklı ise de onun karşısına çıkan büyük bir haksızlar grubu vardı.

Yazlıkçıların akın ettiği ve en büyük grubu Ada pazarlıklar'ın oluşturduğu Kefken'de yüzlerce çöp tankı yaptıran ve yazlıkçıların çöp, su, elektrik sorunlarını çözümlenmeye kararlı olan Muhtarlık Kovanağı'na da bir tuvalet yapmaya karar verir. Ancak karşısına bu kez bir başka Adapazarlı grubu çıkarak "Olmaz efendim buraya tuvalet yapılmaz" der. Durum Kandıra Kaymakamlığı'na akseder. Kaymakam da "Yapılсын" diye emir verince kazmalar tekrar ele alınır. Ancak inatçı grup kararlıdır. Durumu başka yollardan halletmeye alışık olduğu için izmit değil, Adapazarı üzerinden işe müdahale eder. Sonra bir telefon emri "Tuvalet yapımından vazgeçin"

Şimdi eğri oturup doğru konuşalım. Bir yanda yoklar ve yokluklar içinde üzüntülü vatandaş ve bir yanda yoklara karşı koymaya kalkın bir muhtara engel olmak için her türlü yola başvuruş!.. Kim haklı deme yeceğim. Zira Sakarya Barosu'nun mümtaz sımalardan biri olup, Kefken'de kurulduğu apartmanında ayak çatan zatımız bizi de işimizden edebilir. Onun için yurdun neresinde olursa olsun dikkatli olmak lazım!..

Turizmin öncüsü bir muhtar çıkıyor. Vatandaş "Tuvalet lazım, su lazım, elektrik lazım" diyor. Bunun (Devamı 4. Sayfada)

DAĞARCIK

Yusuf ÇINAL

Sazı biz çalar biz dinleriz

Türkiye Tarım Kredi Kooperatifleri Merkez Birliği tarafından organize edilen ve başarı ile gerçekleştirilen "Patates Üretimi ve Tohumluğu" konulu sempozyum, sadece patates üreticisinin değil Türk Çiftçisi'nin de acı durumunu gözler önüne sermiştir.

Tarım Orman ve Köy İşleri Bakanlığı Müsteşarı Mustafa Keten Bakanlığının çalışmalarını anlatırken: "Ne üretirsen, nasıl üretirsen, ne zaman üretirsen devri geçmiştir. Esas olan talebe uygun, zaman, kalite ve fiyatta dengeli üretimi sağlamaktır. Üretimi kısa vadede artırmanın yolu, tohumculukta hamle yapmaktan geçmektedir" görüşlerine yer verdi.

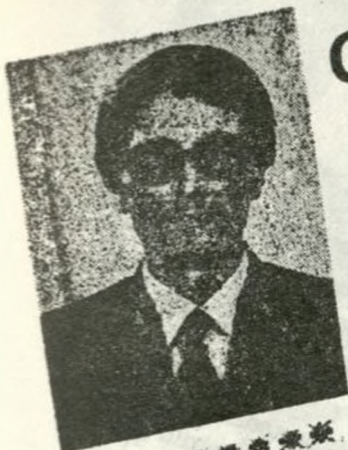
Daha sonra öğrendik ki, Türkiye bilimsel tohumluk üretimine yıllar değil, yüzyıl sonra Adapazarı, Ordu, Trabzon, Niğde, Nevşehir illerinde yeni başlayacak. Oysa bu konuda sempozyum konuşmacılarından Alman Götenberg Kooperatifi Ziraat Yüksek Mühendisi ve Kooperatif Müdürü Vilhem Kammerer: "Biz bu işe yıllar önce başladık. Ve bugün Almanlar'ın patatese düşkünlüğünü simgeleyen "Patates ye genç kal", "Patates yiyen ihtiyarlamaz" atasözlerine sahibiz. Bugün Almanya'da 700 tür patates tohumluğu üretilir. Bunların kaliteli olanı, iklime uygun olanı, çiftçi tarafından ekonomik bulunana kullanılır. Patates ekicileri son derece modern makinelere sahiptir. İki kişilik bir Alman ailesi 500-600 dönüm patates tarlasında kolayca tarım yapar" derken, inanın hayretlerimi gizleyemedim. Ama işe nereden bakarsak bakalım sanayide olduğu gibi, batı ülkelerinden tarımsal sektörde de çok geri kaldığımızı inkâr a gerek yoktur.

Madalyonun bir başka yüzünü çevirdiği mizde ise sadece Sakaryalı çiftçinin yıllara göre patates üretiminde zigzaglar çizdiğini, bazen kârlı üretme yöneldiğini görüyoruz. İşin burasında elbette patates böceğini altedemeyen bir bakanlığın yanında, çiftçi ne yapsın? Zarar edeceğini bildiği için neden patates ekin?

Bu yıl Sakaryalı çiftçinin 3 bin hektar alan üzerinde patates ekimi yaptığını öğrendik.

Tabii ki ekim yapan çiftçi, şimdi kara kara patatesini kime satacağını, nasıl satacağını, zarar edip etmeyeceğini düşünüyor. Alman dostumuzdan öğrendiğimizle göre, Alman çiftçiler bu işi de kolay halletmiş. Tüketicinin ekonomik yapısını göz önünde bulundurarak patatesleri 2,5 kilo, 5 kilo, 10 kiloluk ambalajlarda pazarlamaya başlamış, depolama sorunu halledilmiş, zararlılarla mücadelede büyükmesafe alınmış.

Dileğimiz bu tip sempozyumların daha yaygınlaştırılmasıdır. Konuya ziraatçi kuruluşların ilgisini arttırmalı, çiftçi bilinçlendirilmeli ve daha da önemli modern tarımın gerektirdiği Türkiye'ye taşınarak, tarımda gerçek reform hareketi başlatılmalı ve çiftçi politik değil, bilimsel olarak desteklenmelidir. Yoksa sazı biz çalar, biz dinleriz...

Gurbetten
Sılaya

Yusuf
ÇINAL

* Duygusal bir Anket *

Mensubu olduğum Sakarya Gazetesinin il ve ilçe Belediye Başkanları hakkında yaptığı anket ve değerlendirmesi ilgi ile takip ettim.

Derecesi iyi, pekiyi alan Belediye Başkanları yanında zayıf not alanları da gördük. Ankete katılanların ka. t buldukları yörede Belediye Başkanlığı seçimine katıldı.?

Sorusunun yanında r. s. n. l. e. r. d. e. gördüklerimiz'in çoğunun yöreleri ile ilgisi olmadığı açık bir delil olarak ortaya dururken, vatan- daşın sağduygusu ile iş başına gelenlerin öyle oluorta yargılayıp af şte edemeyiz.

Banada Belediye başkanlarının avukatlığı bana düşmez ama dört yıl boyunca çalış- ma ve hizmetlerini çok iyi takip ettim. Be- lediye başkanları hakkında görüşlerini açık- lamakta yalnız olmaz...

Bu gün bir kutu alıp, seçim veya anket yaptık...

Millet sen sevmiyor... Millet'n sana verdi
ği not budur demek akı ve mantık kuralla-
rı ile çelişmektedir... Bu olsa olsa siyasi ter-
cih bakımından zaafa uğratmak kötüleme
gibi bir şeydir.

Belediye Başkanlarını iyi tanımadan
h'zmetlerini iyi sergilemeden belde sorunla-
rını vatandaşa duyurmadan yapılan b' r an-
ket duygusal olur. Bu öğretmenin öğrenci-
lerini sözlü ve yazılı sınava tabi tutmadan
yapmadan yaptığı değerlendirmeye benzer
Acaba bu anketi yapanlar otorite sahibidir
dır sanmam öyleyse bu tür yayınlar duygu-
saldır.. (İstisnalar Har'ç)
Mesela Sapanca Belediye Başkanı Turgut
Arapoğlu beş yıldız üzerinden dört yıldız al-
mış ve derecesi 8 (iyi) olarak kamuoyuna
açımlandı

SÜRECEK

AKYAZININ SESİ GAZETESİ

20 ARALIK 1985 CUM

**Gurbetten
Sılaya
Yusuf
CINAL**

YOLA DEVAM

Öyle kolay başlamamıştır.

Bunda zamanın kayın-kamı Ahmet Karabilgin'in bu günkü Kaymakam Fehmi Kâhya'nın Belediye Başkanı Ahmet Sarıçizmel'in Eski sorumlu Müdürümüz Mehmet Mangıroğlu ile spor adamımız Naci Fazlıoğlu Ahmet Günay, Feriuh Kökten'in payı olduğu gibi siz muhterem okurların da rolü büyüktür.

1977 yılından bu yana b'ir çok temel hizmette imzasını atan Akyazının Sesi Gazetesini yakın zamanda Remzi Aydın Kenan Kaçar, Mehmet Barutçu, Asım Ceyhan Metin Güvenman'da desteklemişlerdir.

İlk yıllar çeşitli matbaalarda baskı ve dizgisi yapılan Akyazının Sesi Gazetesi bu gün kendi öz tesislerine kavuşmuştur. Anışın perde arkasında olanları okuyucumuz hiç bir zaman bilmemiştir. Satın aldığımız baskı makinası için 300 bin lira için nakına hakkında icra muamele yapılmış.. yani el oğlu bize hacizli makinaı satmış. Bir bakıma evet, bir bakıma hayır... Adam makinaımıza temlik konulurken biz borcumuzu ödemiş değiz davadan vaz geçin diyor... SSK'ya ise borcunu ödeniyor.

Sonuç baskı makinası biz'de yediemin. Günlük 250 T.l. bir yılda ne yapar siz hesaplayınız...

Bunca sahabe ve engellemeye karşı Gazetemizin ilan potansiyeli yine bürkryasi çarkından bir türlü vize alamamıştır... Göstermelik bir kaç ilanla bizi destekeyenlerde olmuZ ama sonuç yine iyi değil...

İsa Kayacan dostumuz Gazetemizi ziyaret ederek sorunlarımızı tesbit etmiş... Allah razı olsun... Ama bu yeterli? Elbette değil... öyleyse Akyazının Sesini desteklemek gerek... Akyazıspor neyse Akyazın Sesi'de olur...

Bu kutlu yılda Zeki Al Asım Ceyhan, Metin Güvenman, Hüseyin Çınal vae arkadaşlarını kutluyor ve yola devam Arkadaşlar diyorum...

AKYAZININ SESİ GAZETESİ

18 ARALIK 1985 ÇARŞAMBA

DAĞARCIK

Yusuf ÇINAL

Modern Sakarya ili için...

Bu yıl basın mensupları olarak Sakarya Valiliği'nin tanıdığı imkân ölçüsünde, Karasu Öz-Su Tesisleri'nde dinlenme imkânı bulduk. Açılışında bulunamadığım tesisleri, daha sonraları gezmişim. Yöreye büyük bir canlılık kazandıran Öz-Su Tesisleri'nin yanısıra, Karasu'daki diğer turistik girişimleri takdirle karşılıyorum. Aslında geç kalmış bu eserlerin beldemize kazandırılması, gelecek için de kazançtır. Bir Öz-Su gibi, Küçükboğaz Göl Gazinosu, Kocaağaç Belediye Plaj Tesisleri, Sapanca Öz-Kum Tesisleri'nin yanısıra, Akyazı ve Hendek ilçelerinin kurulması plânlanan yatırımların beldemizin ne kurulması değiştirecek kapasitede olduğunu söylemek gerekir.

Kısacası İl Özel İdaresi yatırımları, toplam olarak bu yıl 2,5 milyar liraya vardı. Öğrendiğim göre, bu rakam yıl sonuna kadar 3 milyar liraya bulacak. Yıllar sonra gerçekleştirilen bu hızlı atılımın ardından, plân ve proje safhasında ve inşaatı devam eden yatırımlardan da söz etmek istiyorum.

Bir Arifiye Çocuk Yuvası, Adapazarı Kültür Sarayı İnşaatı, Halk Eğitim Başkanlığı Binası yanında devam eden ve bitirilen okul inşaatlarında da durum övünülecek noktadır. Bir kere Bakanlık bizden 50 derslik istemiş, biz il olarak 150 derslik yapmışız. Bakanlık bize bu yıl 15 öğretmen lojmanı yap demiş, biz bu bunu 45'e çıkarmışız...

Sportif yatırımlar yönünden de, 1985 yılında başarılı çalışmalar ikmal edildi. Bilhassa Amatör Futbol Ligi'nin deplasmanlı olarak oynatılması, sevindirici bir gelişmedir. Bunun yanında Adapazarı Erenler, Akyazı, Hendek, Sapanca, Karasu futbol sahalasının ikmali fevkalâde bir olaydır. Akyazıspor'un 3ncü Milli Lig'e alınması yanında, Rüstemler Köyü'ndeki Spor Tesisleri'nin temelinin atılması ileri dönük çalışmalara örnek teşkil etmesi bakımından önemlidir.

Belediye yatırımların birbirini takip ettiğini ve da ilginç zincirinin merkezden ilçelere ve kasaba-çalışma zincirine doğru kaydığını memnuniyetle görürüz. Dev projeler, Sakarya'nın gelişme sine yeni birer halka oluşturunca, ortaya sermek istediğimiz tablodan daha bir çok sektörlerdeki çalışmalarını konu etmedik. Ancak bu kadar yatırım, Sakarya'nın 1985 yılı içinde gerçekleştirilmeye çalıştıkları hakkında da, bilgi verir inancındayım. Elbette ki bu nedenle yatırımın yanısıra enflasyon hızı nedeniyle programdan çıkarılan projelerimiz, tozlu raflarda hele bazı önemli projelerimiz, 1985 yılındaki bekliyor. Bütün bunlara rağmen 1985 yılındaki tempo iyidir. Bu hızla devam etmeli ve ilimize gerekli olan kurumlar, bir bir kurulmalıdır. Büyük küçük, görevli görevsiz, memur, işçi, milletvekili, bürokrat üzerine düşüni eksik olarak tamamlamalı ve gelecek nesillere daha fazla eser bırakmalıyız. Yoksa onlar da bizim gibi gelecekte eksik kurumların sıkıntısı içinde bocalamaktan öteye bir şey yapamayacaklardır. Modern Sakarya için herkes üzerine düşüni olarak yerine getirdiği zaman, zaten mesele de kalmayacaktır.

BİŞYAZI

Yazmağa elimiz varmıyor ama ilçemizde birşeyler oluyor

Yusuf ÇINAL

Uzun yıllardır ilçemizde sürdürülen siyasi, Politik, ekonomik çıkarılara hergün bir yenisi eklenirken olaylar en ulvi müesseselerimizde tehdit eder duruma gelmiştir.

Hemen her müessesede, kamu kuruluşunda günlük konuları teşkil eden üzücü olaylara meydan verilmeyen bütün bu beldede yaşayanlar görev ve sorumluluklarını be-tırlayıp, taşınıp, düşünüp" Bana ne, Hadi sanırım sende, bana dokunmayan yılan bin yaşasın.. V.S. gibi sözlere değer vermeyip kesin kararlı ve tavırlı olmalıdır.

Çünkü bugün yavaş yavaş gelişen olaylar, yarın köşe bucağ kaç sakte bizi mutlaka bulacaktır. Onun için ilçemizde öncelikle "huzur'un" tesisinde her Akyazılı üzerine düşen görevi yerine getirmeliki, Fesat zihniyetin, menfaat ve çıkarın peşinde olup devlet müesseselerini yıpratın, havayı bulandıran, halkı tedirgin edenlere meydan kalma-malıdır.

Gazetemizin çıkışından bu yana tarafsız olarak her zaman ger-çekleri yansıtmaya çalışmaktayız. Bazen gazetemizin çıkışında mad-di ve manevi desteği estirmeyen kuruluş ve derneklere fazlaca yer verdiğimiz ise doğrudur.

Yukarıda ifedesine çalıştığımız kişilerse gazetemize maneyi (baskı yanında maddi baskı yaparak, ga-zetemizin çıkışını engellemek, ger-çeklere zincir vurmak istemekte, tahkire devam ederek saldırmakta dırlar.

Akyazının Sesi

Oysa başının görev ve sorumlulukları anayasanın çeşitli maddelerinde zikredilmiş bulunmaktadır.

Şimdi bütün Akyazılıları gercekler etrafında "huzurun tesisinde" tahriklere kapılmadan birliğe çağırıyoruz. Hele anarşinin ve terörün hortladığı bu devirde Ülke ve Millet olarakta bu birliğe ihtiyacımız bulunmaktadır.

Onun için elimizi erken tutalım, zira yarın çok geç kalmış olabiliriz.

18 AĞUSTOS 1980

Kurbanlık

İnek!...

Gurbet(teki insanın) zira yaşayışı ile ilgili olarak Batı basınında ilginç haberler çıkıyor... İnsan bu haberleri okuyunca hezenen Nasrettin Hoca'yı hatırlıyor: İşte Nasrettin Hocalık bir vaka geçtiğimiz yıl Kurban Bayramı'nda geçen olmuş...

Kurban kesmek için araya gelen üç-beş Emirdağlı vatandaşımız, nasıl yapmışlar sa ortaklaşa olarak bir kurbanlık İnek satın almışlar... Şurda keseriz burda keseriz tartışmalarından sonra içlerinden biri enteresan bir fikir ortaya atmış:

—Benim/ daire geniş arada keselim...

Diğerleri hiç ses çıkarmamız ve satın alınan inek, Mehmet Ermi'nin Skarbek'teki dairesine zar-zor çıkarılmış...

Bu gürültüyü ve patılayı duyanlar gördükleri manzara karşısında şaşırınca; durumdan polisi haberdar etmişler...

—Bizim/ apartmanda inek var...

Bugüne kadar böyle ihbarlarla karşılaşmayan Belçika polisi derhal olay yerine hareket etmiş...

'Apartmanın altıncı katına çıktıklarında görüklere manzara onları'da şaşırtmış... birbirlerine bakıp, dudak büktükten sonra başkumiser gurbetçelerimize dönerek;

—Allah aşkına şu inegi tekrar aşağı indirin size ceza yerine 20 bin Frank var.

Dağarcık

Yusuf

ÇINAL

Naci Fazlıoğlu

«Spor şifliği kuruyorum» deyince; İlçemizin güzide spor adamı Naci Fazlıoğlu'na bîm basın yer verdi.

—Kimdir bu Naci Fazlıoğlu?

—Türk futbolu adına ne yapmıştır? —Ne iş yapar, neden futbola bu kadar meraklıdır? Sorularını sorduğumuzda kendisi bile cevap veremez... Cevap veremeyişi bilgisizliğindenmi? Hayır hayır! Alicenap'ığın dan...

Kısacası Akyazının bağrından yetişen Naci Fazlıoğlu'na bugüne kadar Akyazılı da anlayamamış ve anlayamayacaktır. Zira kendin' bilmejen bir ilçede daha nice Naci Fazlıoğulları yetişecek ama ne fayda!..

—Tarihimiz futbol sahası yaptığı zaman
bölcüye her futbol demedikmi? Her fut-
ken onda art niyet aramadıkmi! Öyleyse
Naci Fazlıoğlu bizim kafadan değil... Zaten
de hiç bir zaman o'mamıştır... O tipik bir
Avrupalı... O futbolun parasız, puluz ne-
feri... O kendi ülkesinde Dervalem, Stun-
ların öğüdü! Onu kim anladığı basın an-
latın... Havarda, hoppa basın löp bir fikir
bulunca hemen yapıtı... Neymiş «adam
futbol çitliği kuruyor» Zevallılar bilm yor
larki avrupada bu futbol çitlikleri yıllar
önce kurmuş...

—Bize gelince biz Naci Fazlıoğlu ile övün-
me'iyiz. O ne Avrupa, ne de başka b'i diyar
görmüştür... Ama fikri ile zikri ile o Avru-
palıdır... Taklitçi değil, ilmi ve çağdaştır.
Onu an çok öğreneceğimiz şey var ama o ka-
fa yokmu o kafa!...

—Terzin'n işine karışan herber, işine ka-
rışan, ekmekçi, ekmekçinin işine karışan
şerbetçi...

Ve hasıl o kafayı de'işti, medikten sonra
Naci Fazlıoğullarını anlanek mümkün de-
ğil...

Sana gurubetten binlerce selam yigidim,
ağbeyim, büyüğüm...
İnşallah fikirlerini tablikat dönüştürür-
sün...

ERÜKSEL

FOTO: Yusuf Çinal Belçika'da (soldaki) eski Belçika İnan Büyükelçisi El Amini ile bir röportaj sırasında görülüyor.

YUSUF ÇINAL KİMDİR?

Yusuf Çinal 1953 yılında Sakarya İli'nin AKYAZI İlçesi'nde dünyaya geldi.

İlk, orta ve lise öğreniminden sonra öğretmen okulunu Bursa'da bitiren Çinal bir süre Türkçe öğretmenliği yaptı.

Öğrencilik yıllarında gazeteciliğe başlayan Çinal Akyazı'nın Sesi, Yeni Sakarya, Ada Olay, Ter-cüman ve TRT bünyesinde çalıştı.

Sakarya'da ilk defa kurulan ofset SAKARYA Gazetesi'nde kurucu sorumlu Müdür olarak görev alan Çinal bu gazeteden kendi isteğiyle ayrılarak mesleği ile ilgili incelemeler yapmak üzere Avrupa'ya gitti.

Sarı basın kartı sahibi olan Çinal evli ve iki çocuk babasıdır.

Her süslü çiçek, sonra sararmış bir kuru yaprak
İnsan nedir? Eveli toprak, sonu toprak.....

Akyazın Sesi

15 Ocak 1986 Çarşamba

Sayı: 300

Yıl: 9

Fiyatı: 30 TL.